

imidlertid ikke gaa med til, thi det var at sætte Arbejderne ned i anden Klasse. Nej, det ærede Medlem kan ikke gaa med til at sætte Arbejderne i anden Klasse, men nok til at sætte dem helt uden for Loven, saa de slet ikke komme med! Jeg tror dog, at Landarbejderne og de, der dele Skæbne med dem, vilde foretrække at komme i anden Klasse i Stedet for i slet ingen Klasse. Vi ere ikke mere dumme paa Landet, end at vi nok forstaa det gamle Ord: det er bedre at have en Fugl i Haanden end paa Taget 10—20, som man ikke kan faa fat paa. Det ærede Medlem talte ogsaa noget om, at Glarmesterarbejde ikke var under Loven. Ja, nu staaar der lige godt i § 4, 4de Stykke, at Færdiggørelse af en Bygning hører under Loven, og det er nu meget almindeligt, i alt Fald paa Landet, at Glarmesteren — som Regel er han ogsaa Snekker eller Maler — staaar i den ny Bygning og sætter Glas i Ruderne. Jeg kan saa ikke forstaa rettere, end at han, for saa vidt det er en toetages Bygning, saa er i Færd med at gøre Bygningen færdig og altsaa ogsaa maa høre ind under Loven, medmindre da det ærede Medlem mener, at Bygningen er færdig, inden der kommer Vinduesruder i. Den kan da i hvert Tilfælde ikke ved Vintertid uden disse siges at være færdig til Beboelse. Det ærede Medlem, som har skrevet Loven, mener vel nok, at han selv har vidst, hvad der skal ind under Loven, selv om det ogsaa kan synes uklart for os andre, og der behøves vel derfor ikke for hans Skyld nogen nærmere Forklaring af, hvad der falder inden for Loven, og hvad ikke, men for vor Skyld vil en saadan nærmere Forklaring dog ikke være overflødig, da vi jo ikke ere saaledes inde i Sagen som han og derfor nok kunne trænge til en Forklaring som f. Eks. om, hvorvidt en saadan Glarmester falder ind derunder. Det ærede Medlem sagde vistnok, at Glarmestrene som Regel tage Vinduesrammerne med hjem i Værkstedet og sætte Ruderne ind der, men de store Butiksrunder kunne de dog ikke tage hjem med og heller ikke Rammerne; thi det er jo ofte hele Bygningen. — Den Bestemmelse, som angaar Møllerne, er jo kort og knap. Hvad Mølleren angaar, er det vist nok saaledes, at han falder ind under Loven, naar han er inde i Møllen; men er han uden for den, falder han uden for Loven. Skønt dette Forhold er gjort til Genstand for selvstændig Behandling, er det dog ikke let at se, i hvilke Tilfælde en saadan Møllersvend falder ind under

Loven, og i hvilke han ikke gør det, og det er heller ikke let at se, hvorfor han i det ene Tilfælde skal være forsikret i det andet ikke. Der melder sig i det hele taget mange saadanne „hvorfor“. Jeg kan saaledes ikke se, hvorfor den Arbejder skal være forsikret, som lægger Fodliste i et Gulv, hvorimod den Glarmester, som sætter Ruder ind, ikke falder under Loven. Det synes ogsaa mærkeligt, hvorfor Stenbrydning falder ind under Loven. Betragter da det ærede Medlem som „farlige Driftsmidler“ disse Vægtstænger, som bruges til at brække Sten op med. For atter at komme tilbage til Mølleren, sagde det ærede Medlem, at naar Møllersvenden arbejdede i Møllen, var han under Loven, men hvis han var uden for Møllen, var han uden for Loven. Hvis han holder med Møllevoغن udenfor og skal bære Sække ud, og han saa har faaet en Sæk paa Nakken, skal han være forsikret, hvis han falder med den inden for Dørtrinnet; men hvis det er glat Føre, og han snubler med den udenfor, skal han ikke være forsikret! Jeg kan nu ikke indse, at det skal være farligere at gaa op ad Møllens Trappe end at gaa op og ned ad Trapperne i de Gaarde, hvor han skal bringe Melsækkene hen. Det vilde dog vist ikke være unødvendigt, om det blev sagt, i hvilke Tilfælde han faldt inden for og i hvilke uden for Loven; thi det kan man nu ikke se af, hvad der staaar i Forslaget. — Jeg skal nu vende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), der udtalte, at det vilde være hasarderet at paastaa, at nogen skulde tage til Byerne og paatage sig farligt Arbejde og altsaa risikere at blive lemlæstet for saa at kunne faa Erstatning. Man kan naturligvis ikke argumentere paa den Maade, men der er da heller ingen, som har argumenteret saaledes her. Nej, Landarbejderne have ingen særlig Grund til at tage til Byerne for at blive lemlæstede der, thi det kunne de let blive ude paa Landet, hvor der er mange Virksomheder, hvorved de langt lettere risikere Lemlæstelser end ved Virksomhederne i Byen. Hverken jeg eller nogen anden har argumenteret paa den Maade. Nej, vi have kun holdt paa, at der er den Forskel, at Arbejderne, hvis de blive lemlæstede ved de industrielle Erhverv i Byerne, kunne faa Erstatning, medens de, hvis det sker paa Landet, ikke faa en Øre i Erstatning, men ere henviste til Fattigvæsenet. Vi ere ikke saa dumme paa Landet, at vi ikke skulde kunne se, at der her er en Forskel. Hvad der